

ELS PERSONATGES BÍBLICS MÉS IMPORTANTS AL MÓN JUEU

Adam: El primer home, creat per Déu amb una mica de terra. La seva història s'explica al Gènesis.

Lilith: En la tradició de la càbala és la primera dona, creada al mateix temps que Adam, 'en igualtat' (Gènesi 1, 17), però es va convertir en dimoni i mai no va quedar embarassada d'Adam. A la Bíblia hi ha dues versions de la creació (Gènesi 1,17 i Gènesi 1, 27).

Eva: Segons la càbala és la segona dona d'Adam, creada de la seva costella i li va donar diversos fills, entre els quals Caïm i Abel.

Caïm: El fill pastor d'Adam. Va matar el seu germà Abel i, per això, Déu el va condemnar a anar pel món errant.

Abel: El fill pagès d'Adam. Les seves ofrenes plaïen Déu i per això el va matar el seu germà.

Seth: Tercer fill d'Adam i Eva, nascut quan Abel ja havia mort; en prové tota la humanitat. Segons la Bíblia va viure 912 anys (només més tard Déu va decidir que el màxim de la vida humana serien 120 anys, Gn 6,3).

Noé: Fill de Lameq. Trobà gràcia als ulls de Déu quan aquest decidí exterminar tota la vida de la terra. (Gn 6,7). Anticipant-se al diluvi, construí l'Arca per tal d'aixoplugar una parella d'animals de cada espècie. Després del diluvi, déu feu aliança amb Noé (Gn, 6, 18). En la tradició jueva, aquesta aliança val per a tota la humanitat, no tan sols per als jueus. Tot home que respecti les set lleis imposades per Déu a Noé podrà gaudir 'del món del demà'. Les set lleis són. L'obligació d'establir una justícia civil, la prohibició de la blasfèmia, el rebuig de la idolatria, la prohibició dels delictes sexuals (incest, adulteri), la prohibició de l'assassinat, la prohibició del robatori i la prohibició de la crueltat envers els animals).

Abraham, el primer patriarca: És el pare de totes les religions monoteistes o, com diuen els musulmans, dels 'homes del Llibre' (jueus, cristians i musulmans). Els musulmans també el consideren 'hânif' (el primer musulmà, el primer que aspirava al monoteisme). Se suposa que degué viure uns 1.800 anys abans de Crist, però no en tenim cap evidència arqueològica. Era un pastor, un 'arameu errant' propietari de grans ramats, que obeint l'ordre de Déu va abandonar Mesopotàmia per establir-se a Palestina, prop d'Hebró. En l'Aliança amb Abraham, Déu li anuncia la terra promesa. Se li coneixen tres dones: Sara, mare d'Isaac, Agar, concubina i mare d'Ismael (el pare dels àrabs) i Quètora amb qui es casà a la mort de Sara.

Isaac, el segon patriarca: Fill legítim d' Abraham. El seu nom significa 'Ell riu', perquè la seva mare era ja molt anciana quan va saber que estava prenys i es posà a riure. Es conegut pel sacrifici (en hebreu 'Aquèdat Yitshaq': la 'lligadura d'Isaac'), que l'àngel va impedir per mostrar que Déu no vol sacrificis de sang.

Jacob, el tercer patriarca: Fill d'Isaac i de Rebeca, va comprar la seva primogenitura per un plat de llenties. Va tenir dotze fills (mític origen de les dotze tribus d'Israel), el més conegut dels quals fou Josep.

Josep: El Patriarca i onzè fill de Jacob. El preferit del seu pare i odiat pels seus germans que el van vendre com a esclau a Egipte. Va fer carrera allí per la seva capacitat d'interpretar els somnis i fou ministre del faraó; perdonà els seus germans i els instal·là a Egipte.

Moisés: Degué néixer cap al segle XIII abans de la nostra era. Salvat de les aigües del riu Nil per la filla del faraó, va ser cridat per Déu per tal de treure els jueus d'Egipte. Va rebre les Taules de la Llei (els Deu Manaments) i portà els jueus fins a l'entrada de la terra promesa (el país de Canaà), però no se li permeté entrar-hi. Segons la tradició va morir amb cent vint anys i va escriure la *Torà* (els cinc primers llibres de la Bíblia).

Aaron: Germà petit de Moisés i portantveu seu, perquè Moisés era papissot. És el primer gran sacerdot. Els 'cohanim' (els jueus que tenen per cognom 'Cohen') creuen ser els seus descendents. La vida d'Aaron s'explica a l'Èxode.

Josué: Successor de Moisés, va portar el poble a la Terra promesa que coneixia bé perquè hi havia estat com a espia de Moisés. La seva vida s'explica al llibre que porta el seu nom.

Samuel: Degué viure aproximadament cap al 1040 abans de Crist i fou el profeta que preparà l'inici de la monarquia. Els profetes són homes triats per Déu per trametre la revelació del seu missatge.

Saul: Primer rei d'Israel, ungit pel profeta Samuel, a través d'una elecció per sorts. Se suïcidà després de perdre una batalla contra els filisteus, aliats amb David.

David: La seva vida es narra als dos Llibres de Samuel i al Llibre de David. De jove va matar el gegant Goliat, fou el rival de Saul i el gran rei d'Israel. Segons la creença jueva, el Messies venidor havia de pertànyer a la casa de David.

Salomó: Fill de David i constructor del Primer Temple de Jerusalem. Tot i ser un rei savi, al final de la seva vida s'interessà per altres déus i per això la seva descendència fou castigada. Segons una tradició, hauria estat l'autor del Càntic dels càntics.

Esdràs: Per al judaisme és com el segon fundador (després de Moisés) de la nació jueva, després de la destrucció del Primer Temple. Sota la seva conducció, els jueus retornaren de Babilònia (485 a.n.e.). Va redescobrir la Torà i substituï els sacerdots pels rabins.